

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Overmagt

Citation: Brandes, Edvard: "Overmagt", i Brandes, Edvard: *Overmagt*, 1888, s. 221.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_13-shoot-idm139873928895872/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Overmagt

MARTHA.

Og saa —

JOSEFINE.

— saa sagde han *det*?

MARTHA.

Meget værre — det allerværste. Jeg kan gærne sige dig det altsammen, saa kan du tro om mig, hvad du vil.

JOSEFINE.

Du kan være vis paa, at hvad du tager dig til i Verden, saa vil jeg altid mene, at du har baaret dig rigtigt ad. *(Hun kysser MARTHA.)* Naa, hvad fik han dig saa til?

MARTHA.

Jeg gik tilbage til ham, ind hos ham.

JOSEFINE.

I Atelieret!

MARTHA.

Og der — Josefine —

Hun standses af Hulken.

JOSEFINE.

Min egen Unge, græd blot ikke!

MARTHA.

Der var vi sammen . . . indtil hun kom farende . . . og jog mig væk med de mest

haanende Ord . . . som om jeg var den usleste
Kvind fra Gaden.

JOSEFINE.

Og han, han forsvarede dig ikke!

MARTHA.

Han kunde jo ikke! Han havde samme
Dag . . . tænk dig samme Dag, sagt til hende,
at han elskede hende og vilde gifte sig med
hende og rejse til Udlandet med hende! Og
til mig —

Hun græder.

JOSEFINE.

— havde han sagt det samme.

MARTHA.

Jeg tror, netop de samme Ord.

JOSEFINE.

Han maa ikke være videre opfindsom.

MARTHA.

Og véd du, Fine, han er maaske forelsket
i os begge.

JOSEFINE.

Eller i alle Fruentimmer. Men den Forkla-
ring hjælper ikke dig.

MARTHA.

Der er ingenting, der hjælper mig.